

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tdo/11/2017
Identifikačné číslo spisu: 3515010172
Dátum vydania rozhodnutia: 10.10.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Paluda
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:3515010172.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Františka Moznera a JUDr. Dany Wänkeovej v trestnej veci proti obvinenému G. Z. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zák. a iné na neverejnom zasadnutí konanom 10. októbra 2017 v Bratislave o dovolaní obvineného G. Z. proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 11. novembra 2015, sp. zn. 3To/72/2015, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného G. Z. sa odmieta.

Odôvodnenie

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom (ďalej tiež „okresný súd“) rozsudkom z 1. júla 2015, sp. zn. 1T/55/2015, ktorému predchádzalo prijatie vyhlásenia obvineného G. Z., že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe, tohto uznal vinným z pokračovacieho zločinu lúpeže v bode 1) podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zák. v spojení s § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák. a v bode 2) podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. a v bodoch 3) a 4) z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Tr. zák., ktoré spáchal tak, že

1) 5. februára 2015 v čase o 17:30 hod. v obci I. W. I. O. na ulici X.. O.. X vo dvore Zborového domu, potom čo sledoval poškodenú O. W., nar. X. I. XXXX, pristúpil k nej zozadu a v momente, keď sa chcela obrátiť jeho smerom, chytil zozadu hnedú koženú kabelku v hodnote 10,- eur, ktorú ona niesla v pravej ruke a chcel jej ju vytrhnúť z ruky, na čo poškodená uchopila kabelku do oboch rúk a nechcela ju pustiť a začali sa o kabelku ňahovať, čo trvalo asi jednu minútu, a keď sa mu toto nedarilo, tak do poškodenej strčil pravou rukou, v dôsledku čoho ona spadla na zem na pravý bok a jednou rukou kabelku pustila, čo využil a vytrhol jej kabelku z ruky a následne začal z miesta utekať aj s kabelkou smerom na ulicu 1. mája,

2) 9. februára 2015 v čase o 22:00 hod. v I. W. I. O. na X. ulici v priechode medzi obytnými domami, potom čo sledoval poškodenú X. N., túto odzadu udrel pravou rukou do oblasti chrbta, na čo poškodená spadla na zem medzi zaparkované autá, pričom obžalovaný jej z pravej ruky vytrhol čiernu koženú tašku, poškodená na neho kričala ty blázon, čo robíš, na čo obžalovaný z miesta činu ušiel,

3) 9. januára 2015 v čase o 19:00 hod. v obci I. W. I. O. na ulici O. na chodníku medzi budovou Gymnázia M. R. Štefánika a SOU poľnohospodárskeho a potravinárskeho sa priblížil k oproti nemu idúcej poškodenej X. Y. a ako prechádzal okolo nej, v momente keď bol na jej úrovni, bez slova jej vytrhol z ľavej ruky plátennú čierno-bielu tašku a následne začal z miesta utekať po ulici Športovej smerom k štadiónu aj s taškou, pričom v taške sa nachádzala kožená tmavo-červená peňaženka v hodnote 15,- eur, v ktorej bola finančná hotovosť 20,- eur, občiansky preukaz, vodičský preukaz, preukaz poistenca, preukaz zdravotne ťažko postihnutej osoby, všetky na meno X. Y., v taške ďalej bol mobilný telefón zn. Nokia nezisteného typu a IMEI v hodnote 5,- eur, vkladná knižka Slovenskej sporiteľne na meno X. Y., bankomatová karta Slovenskej sporiteľne, zväzok piatich kľúčov typu FAB na privesku modrej farby v hodnote 5,- eur, čím poškodenej X. Y. vznikla škoda v celkovej výške 46,- eur,

4) v doteraz presne nezistenom čase v mesiaci február 2015 do 10. februára 2015 do 14:00 hod. v obci I. W. I. O. na ulici W. pred OD Kaufland sa odzadu priblížil k poškodenej E. Z., ktorá sedela na lavičke, nahol sa cez operadlo lavičky a schmatol kozmetický kufrík blede šedej farby o rozmeroch 30x20x20 cm s látkovou rukoväťou tej istej farby v cene 5,- eur, v ktorom sa nachádzali pracovné zmluvy, zápočtové listy a rôzne dokumenty zo Sociálnej poisťovne a úradu práce, dioptrické okuliare v cene 2,- eurá vo fialovom puzdre v cene 1,- euro a vecí na vykonávanie manikúry v cene 5,- eur a to nožničky a pilník poškodenej a mobilný telefón zn. Nokia 2610, IMEI XXXXXXXXXXXXXXXX, v cene 10,- eur s nabíjačkou Nokia v cene 2,- eurá, ktorý kufrík mala položený na lavičke vedľa seba po ľavej ruke, čím poškodenej E. Z. vznikla škoda krádežou v celkovej výške 23,- eur.

Za to mu okresný súd uložil podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. prihládajúc na § 36 písm. l), § 37 písm. h), m), § 38 ods. 2, ods. 5, ods. 8 Tr. zák. a s použitím § 41 ods. 2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere deväť rokov a šesť mesiacov, na ktorého výkon ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Zároveň mu podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil povinnosť nahradiť poškodenej O. W.kodu vo výške 110,- eur a poškodenej X. Y.kodu vo výške 46,- eur.

Výrok o treste uvedeného rozsudku okresného súdu napadol obvinený G. Z. odvolaním, na podklade ktorého Krajský súd v Trenčíne (ďalej tiež „krajský súd“) rozsudkom z 11. novembra 2015, sp. zn. 3To/72/2015, podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. zrušil výrok o treste prvostupňového rozsudku a na základe § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol tak, že obvinenému uložil podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 38 ods. 2, ods. 5 Tr. zák. prihládajúc na § 36 písm. l), n), § 37 písm. h), m) Tr. zák. a za použitia § 41 ods. 2 a § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere deväť rokov a šesť mesiacov, na ktorého výkon ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Súčasne podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. krajský súd zrušil výrok o treste uložený obvinenému trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo 4. februára 2015, sp. zn. 2T/17/2015, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti rozsudku krajského súdu, ktorý bol obvinenému a jeho obhajcovi doručený 19. januára 2016, podal priamo obvinený 1. augusta 2016 dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c), g), i) Tr. por., ktoré si pre dovolacie konanie ustanovený obhajca následne vecne v celom rozsahu osvojil.

V odôvodnení tohto mimoriadneho opravného prostriedku obvinený prostredníctvom obhajcu uvádza, že ním napáda rozsudok krajského súdu v rozsahu výroku o treste, ako aj postup prvostupňového súdu, pretože na oboch stupňoch rozhodovania bolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu a rozhodnutia sú založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom.

Pokiaľ ide o dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., obvinený namieta, že už v

prípravnom konaní pred orgánmi činným v trestnom konaní došlo k závažným procesným pochybeniam, pretože od vznesenia obvinenia nebol osobne upovedomený o žiadnych procesných úkonoch trestného konania a výsluchoch svedkov, pričom tohto práva sa nikdy nevzdal. Skutočnosť, že o týchto úkonoch bol upovedomený jeho obhajca, považuje dovolateľ z pohľadu naplnenia jeho primárneho práva na obhajobu za nedostatočnú. Takto bolo podľa obvineného závažným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu a súčasne boli porušené základné zásady trestného konania, ústavné právo na spravodlivý proces i Listina základných práv a slobôd. Z toho zároveň vyplýva logický záver, že dôkazy vykonané v prípravnom konaní neboli vykonané zákonným spôsobom, čím je podľa obvineného daný aj dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por.

Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. obvinený namieta, že pri ukladaní trestu porušili súdy oboch stupňov základné zásady ukladania trestu podľa trestného zákona, pretože vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/127/2011, ktorý začal vykonávať 13. augusta 2015, vrátane rozsudkov tohto okresného súdu sp. zn. 1T/191/2009 a 2T/17/2015 sa mali dôslednejšie vysporiadať s uložením súhrnného a spoločného trestu, pričom najmä s na prvom mieste uvedeným rozsudkom sa podľa dovolateľa vôbec nevysporiadali. Uvedené pritom považuje dovolateľ za vadu konania, ktorá má vplyv na konečnú výšku trestu, ktorý mu zostáva vykonať.

Vzhľadom na uvedené dovolateľ navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil rozsudkom, že bol porušený zákon a súčasne zrušil uznesenie (správne rozsudok, pozn.) Krajského súdu v Trenčíne z 11. novembra 2015, sp. zn. 3To/72/2015 a podľa § 388 Tr. por. mu prikázal vec v potrebnom rozsahu znovu prerokovať a rozhodnúť.

Prokurátorka príslušnej okresnej prokuratúry v písomnom vyjadrení k dovolaniu obvineného uviedla, že podľa jej názoru k významnému porušeniu práva obvineného na obhajobu nemôže dôjsť tým, že sa obvinený nezúčastnil procesných úkonov vo vyšetrovaní, nakoľko týchto sa zúčastnil jeho obhajca. Osobitne pritom poukázala na to, že z vyšetrovacieho spisu vyplýva, že obvinený ani nežiadal byť prítomný pri týchto úkonoch a jeho práva zastupoval obhajca. Z tohto dôvodu potom nedošlo k vykonaniu dôkazov nezákonným spôsobom a ani táto námietka obvineného nie je podľa prokurátorky opodstatnená.

Vo vzťahu k obvineným uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. prokurátorka v podstate uviedla, že tak súhrnný trest, ktorý mu bol uložený v tejto veci, ako aj súhrnný trest, ktorý mu bol uložený vo veci 2T/127/2011, zodpovedajú všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre ich ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, ods. 3 a 4 Tr. zák., konkrétne miere závažnosti spáchaných trestných činov vyplývajúcej z ich povahy a spôsobu spáchania, ako aj zisteným pomerom obžalovaného a možnosťami nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie. Aj tento dovolací dôvod tak považuje prokurátorka za neopodstatnený a navrhuje, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného G. Z. podľa § 382 písm. c) Tr. por. na neverejnom zasadnutí odmietol, pretože je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c), g), i) Tr. por.

Poškodená O. W. v písomnom vyjadrení k dovolaniu obvineného G. Z. uviedla, že obvinený jej doposiaľ nezaplatil škodu, k úhrade ktorej bol v tejto veci zaviazaný.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) posúdil vec najprv v zmysle § 382 Tr. por. a zistil, že dovolanie (posudzujúc ho ako celok) bolo podané obvineným ako oprávnenou osobou podľa § 369 ods. 2 písm. b) Tr. por., prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné [§ 368 ods. 2 písm. h) Tr. por.], v zákonnej lehote uvedenej v § 370 ods. 1 Tr. por., potom ako dovolateľ využil svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok (odvolanie), o ktorom bolo rozhodnuté (§ 372 ods. 1 Tr. por.), s obsahovými náležitosťami podľa § 374 ods. 1 Tr. por. a s uvedením dôvodu dovolania podľa odseku 2 tohto ustanovenia.

Zároveň ale treba uviesť, že hoci podané dovolanie formálne smeruje proti rozhodnutiu krajského súdu ako súdu druhého stupňa, ktorý na podklade odvolania obvineného zmenil výrok o treste, obvinený námietkami podradenými pod dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 písm. c) a g) Tr. por. fakticky napáda výrok o vine, ktorý urobil prvostupňový súd na základe jeho vyhlásenia o vine a proti ktorému Trestný poriadok, v rozsahu v akom bolo toto vyhlásenie prijaté, nepriznáva obvinenému právo podať odvolanie.

Z ustanovenia § 257 ods. 5 Tr. por. pritom vyplýva, že proti rozsudku, ktorý bol vydaný na základe prijatého vyhlásenia obvineného o vine, síce možno v rozsahu, v akom bolo toto vyhlásenie prijaté (t. j. proti jeho výroku o vine), podať dovolanie, avšak iba z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. Toto zákonné ustanovenie ale zároveň neurčuje okruh osôb, ktoré tak môžu urobiť. Pri riešení tejto otázky je preto nutné zohľadniť ďalšie ustanovenia Trestného poriadku upravujúce postup v konaní o dovolaní, najmä ustanovenia § 369 ods. 2 písm. b) Tr. por. a § 372 ods. 1 Tr. por., z ktorých vyplýva, že obvinený je oprávnený podať dovolanie z dôvodu podľa § 371 ods. 1 Tr. por. iba proti rozhodnutiu súdu druhého stupňa. Teda iba vtedy, ak proti výroku, ktorý napáda dovolaním, podal riadny opravný prostriedok, o ktorom bolo rozhodnuté, resp. ak bol takýto výrok druhostupňovým súdom zmenený v jeho neprospech na podklade opravného prostriedku podaného prokurátorom alebo poškodeným.

Keďže obvinený nepodal (ani nemohol podať) proti výroku o vine prvostupňového rozsudku, ktorý v rámci ním uplatnených dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c) a g) Tr. por. v skutočnosti napáda, riadny opravný prostriedok a ani nedošlo k zmene tohto výroku v jeho neprospech na podklade odvolania prokurátora, nie sú vo vzťahu k týmto dôvodom dovolania splnené podmienky dovolania podľa § 372 ods. 1 Tr. por. Nesplnenie týchto podmienok je pritom dôvodom na odmietnutie dovolania podľa § 382 písm. d) Tr. por. a preto sa najvyšší súd námietkami obvineného, ktoré podradil pod dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) a g) Tr. por., nemohol zaoberať. Za danej situácie by totiž mohol proti výroku o vine podať dovolanie iba minister spravodlivosti a to na podnet a len z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Uvedené ale neplatí vo vzťahu k obvineným uplatnenému dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., ktorý v posudzovanej veci smeruje proti výroku o treste, proti ktorému obvinený podal odvolanie, o ktorom bolo rozhodnuté, a v rámci ktorého možno namietat' aj nesprávne použitie hmotnoprávných ustanovení týkajúcich sa ukladania trestov, pokiaľ majú kogentnú povahu, teda aj ustanovení § 41 a § 42 Tr. zák. upravujúcich ukladanie úhrnného, spoločného a súhrnného trestu (pozri stanovisko trestnoprávneho kolégia najvyššieho súdu zverejnené v Zbierke stanovisk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 5/2011).

Dovolací súd však zistil, že obvineným uplatnený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. nie je v posudzovanej veci zjavne splnený.

Uloženie súhrnného trestu totiž prichádza do úvahy iba v prípade tzv. viacčinného súbehu trestných činov. Teda iba vtedy, ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený (skorší) odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin (§ 42 ods. 1 Tr. zák.).

Z predloženého spisového materiálu ale vyplýva, že trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., za ktorý bol dovolateľ odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo 4. februára 2015, sp. zn. 2T/17/2015, ktorý bol obvinenému doručený 1. apríla 2015, spáchal obvinený 5. mája 2014. Je teda zrejmé, že trestné činy, za ktoré bol obvinenému dovolaním napadnutým rozsudkom krajského súdu uložený súhrnný trest, boli spáchané až potom, čo bol 15. decembra 2011 vyhlásený rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom vo veci vedenej pod sp. zn. 2T/127/2011, ktorým bol dovolateľ odsúdený jednak za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. (spáchaný 26. mája 2009) a tiež za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák. (páchaný od 2. februára do 3. marca 2010) a ktorým mu bol uložený súhrnný trest aj za pokračujúci prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), f) Tr. zák. (spáchaný 30. mája 2009), za ktorý bol

odsúdený skorším rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom z 18. decembra 2019, sp. zn. 1T/191/2009.

Z uvedeného je zrejmé, že trestné činy, za ktoré bol dovolateľovi uložený súhrnný trest odňatia slobody rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom z 15. decembra 2011, sp. zn. 2T/127/2011, a trestné činy, za ktoré bol obvinenému uložený súhrnný trest dovolaním napadnutým rozsudkom, neboli spáchané vo viacčinnom súbehu. V posudzovanej veci tak neboli splnené podmienky na uloženie súhrnného trestu aj za trestné činy, za ktoré bol dovolateľ odsúdený rozsudkami Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom vo veciach vedených pod sp. zn. 1T/191/2009 a 2T/127/2011. Z toho zároveň vyplýva, že v preskúmvanej veci nebol namieste ani spoločný trest, ktorého uloženie prichádza do úvahy iba vtedy, ak súd odsudzuje páchatel'a za ďalší čiastkový útok, ktorý tvorí súčasť pokračovacieho trestného činu, za ktorého iný čiastkový útok bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok, ktorý už nadobudol právoplatnosť (§ 41 ods. 3 Tr. zák.).

Tieto dôvody viedli najvyšší súd k tomu, že dovolanie obvineného G. Z. podľa § 382 písm. c) Tr. por. na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.